

ЧОРНОБИЛЬСЬКА АЕС БУДЕ ЗАКРИТА

Президент Кучма сказав, що для України це було складне рішення, але воно свідчить про намір уряду виконувати взяті на себе зобов'язання в рамках Меморандуму про взаєморозуміння, підписаного урядами України і держав "великої сімки" в 1995 р.

Президент України Леонід Кучма оголосив дату припинення експлуатації ЧАЕС - 15 грудня 2000 р.

Заява була зроблена під час візиту Президента США Біла Клінтона в Україну. Президент Клінтон привітав це рішення і заявив, що США виділять ще 78 мільйонів доларів на подальшу реалізацію Плану дій на об'єкті "Укриття" (SIP). На донорській конференції в Берліні (липень 2000 р.) США оприлюднили остаточну суму другого внеску до Чорнобильського фонду «Укриття» - 80 млн. доларів.

Україна сподівається компенсувати втрачені потужності ЧАЕС шляхом завершення двох енергоблоків з реакторами ВВЕР на Хмельницькій та Рівненській АЕС за кредитної фінансової підтримки Заходу. Вони були готові на 80-85 відсотків, коли будівництво було призупинене через мораторій, запроваджений після Чорнобильської аварії. Згодом мораторій було знято. Очікується, що Європейський банк реконструкції та розвитку незабаром оголосить своє рішення про надання кредиту для завершення будівництва і модернізації цих блоків.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМЕНТАР

Обіцяємо і робимо

Уряду України було непросто прийняти рішення про закриття Чорнобильської АЕС. І справді, економічно доцільніше було б, якби станція працювала до тих пір, поки не стануть до ладу компенсуючі потужності. Проте таким було зобов'язання України, коли в 1995 році вона підписала Меморандум про взаєморозуміння щодо закриття ЧАЕС. Тепер Україна може сподіватись, що й інші учасники угоди дотримають свого слова і нададуть фінансову підтримку для зняття зупинених енергоблоків з експлуатації і завершення перерваного будівництва двох нових блоків Хмельницької та Рівненської АЕС. Завершення цього будівництва розглядається як оптимальний варіант.

Пом'якшення наслідків

На перший погляд соціальні наслідки рішення про закриття ЧАЕС на тлі вражаючих втрат від чорнобильської аварії можуть здатися досить незначними. Проте для Славутича - міста, життєдіяльність якого майже повністю залежить від роботи атомної станції, - це може мати драматичні наслідки. Водночас мешканці міста енергетиків мають значний професійний та інтелектуальний потенціал. Багатьом з них одного разу вже довелося полишити свої рідні домівки. Одразу ж після чорнобильської катастрофи вони були евакуйовані з Прип'яті, перелаштували своє життя на новий лад і, віряться, зможуть зробити це ще раз. Саме з цією метою в Славутичі створена Громадська рада з розвитку міста, котра за підтримки уряду працює над пошуком нових можливостей для працевлаштування незайнятого населення. На це спрямоване і відкриття нових лабораторій, а також проекти Міжнародного Чорнобильського центру (МЧЦ). Видання журналу Insight в Славутичі є також наочним, нехай і невеликим за масштабом, прикладом такого підходу. Журнал має стати найбільш авторитетним джерелом інформації про стан справ у чорнобильському регіоні, а також про діяльність МЧЦ та його партнерів. У більш широкому контексті це має прислужитися у досягненні головної мети - зробити так, щоб Чорнобиль не можна було стерти з пам'яті людства.